

בהיכלו

דברי מוסר נדירים שנאמרו מפי מורינו הגה"צ רבי משה
אביחצירא שליט"א || מפעים!

סיפור ההשגחה הגדול של הרב
זאיד:

ללכת עם
הקב"ה יד
ביד

זה התחיל עם כלה 'יתומה בחייה אביה', והסתיים בשבת חתן ב'בית דביר בנתיבות', בין לבין
בורא עולם שלח 36,000 שקל, ואח"כ עוד 840, אבל כאן רק מתחיל הסיפור. מאיפה בא הכסף,
מתי וממי? חובה לקרוא!

||| 'אספרה'

זמני בניסת וצאת השבת

בניסת שבת: 17:38
שקיעה: 18:00
צאת השבת: 18:35
דבנו תם: 19:12

הזמנים ל"פי אופק נתונים

האלון נתיב אילני נשואים: מוציאת שבת נשואים - אילני נתיב

לרבים השואלים: בקרב נפרסם את נקודת המכירה בחבי הארץ!

אחד השבת

העלון מופץ באלפי עותקים בארץ ובעולם מוקדש לע"נ מור אבי רבי משה אלפסי בן עישה ז"ל

דיון הלכתי בשולחן השבת

שאלות ותשובות אשכוליות שמוקדש על שולחנם של גידולי ישראל ש"ס א"י תמוז ושלשום פסח

חפניני הפרשה

"וירא אליו ד' באלוני ממרא והוא ישב פתח האהל"

אברהם אבינו היה כל כך שפל בעיני עצמו, עד כי חשב שלכשעצמו איננו ראוי כלל להשראת השכינה, אלא בזכותו של ה'צדיק' ממרא (הוא נחשב צדיק בעיניו על שום שיעץ לו להימול בגלוי) נראה אליו השם יתברך! אבל "הוא יושב פתח האהל" – הוא גופו עדיין יושב ליד פתח הקדושה ועוד לא התחיל אפילו להיכנס פנימה...

"והוא ישב פתח האהל כחם היום"

חכמינו אמרו, כי אברהם אבינו יושב ליד פתחו של גיהנום ואינו מניח להכנס לכל מי שנימול (עירובין י"ט ובראשית רבה פמ"ח).

דבר זה מרמז כאן בפסוק: "והוא יושב פתח האהל" – הוא יושב תדיר על פתחו של האהל, בו באים הרשעים על ענשם, הקרוי "כחום היום", כדברי הנביא: "הנה היום בא בוער כתנור והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולהט אותם היום הבא" (מלאכי ג-יט).

"האחד בא לגור וישפט שפט"

למה סירבו כל כך אנשי סדום להכניס אנשים זרים אל ארצם? משום שהיו חוששים, פן יתפסו אותם זרים את כל הכהונות הגבוהות במדינה ואת רסן השלטון, תוך דחיקת רגליהם של ילידי הארץ. וכך אמרו ללוט: כיצד יכול אתה לדרוש מאתנו, כי נכניס הנה אנשים זרים, בעוד רואה אתה כי "האחד בא לגור וישפט שפט" – הנה בא זר אחד והוא כבר נעשה לשופט, הרי אם יבואו זרים רבים יקחו מאתנו את כל השלטון.

האם מותר לעשות שילוח הקן בחצר חבירו

שאלה לדיון: מצות שילוח הקן היא מצוה נדירה אצלינו המתגוררים בעיר, והרבה אנשים משתדלים לקיים מצוה זו, וכשהם רואים צפורים מקננות בחצר שלהם, הרי הם מתכוונים שלא תשכה להם החצר בקן ובביצים ובאפרוחים כדי שיוכלו לקיים את המצוה ולא יהיה בגדר 'מזומן' שאין בו מצות שילוח. והנה אירע שעבר אחד בצד חצר חבירו וראה את האם רובצת על הביצים בחצר חבירו, והוא רוצה להקדים את בעל החצר ולקיים את המצוה בעצמו, ואין חשש גול בדבר שהרי בעל החצר נתכוין שלא לזכות בביצים. [ובאופן שאינו צריך להיכנס בחצר חבירו, אלא עומד בשפת החצר ומשלח את האם, דלהיכנס לחצר חבירו שלא ברשות אסור בודאי]. האם מותר וראוי לנהוג כן או לא.

תשובה: מצאתי בספר שלח תשלח שהביא בשם הגאון הגדול רבי חיים קניבסקי שליט"א שענה שמסתבר שאין ראוי לעשות כן. והגאונים רבי יצחק זילברשטיין ורבי מרדכי גרוס שליט"א אמרו שיש בזה איסור משום עני מהפך בחררה ובא אחר ונטלה דנקרא רשע כדאמרין בקידושין נט, א. דמכיון שבעל החצר נתן עינו ולבו לקיים המצוה בקן שבחצירו ולכן לא זכה בביצים, אסור ליטול ממנו המצוה. והגר"מ גרוס ציין לדברי הגמ' בחולין פז, א: מעשה באחד ששחט וקדם חבירו וכסה וחייבו רבן גמליאל ליתן לו י זהובים. הרי שאסור לגזול מצוה מחבירו. וכן הורו מבית דינו של בעל שבת הלוי. והוסיפו, דהני מילי בכהאי גונא שידע בעל החצר על הקן וחשב לקיים את המצוה בעצמו ובא זה והקדימו, אבל אם בעל החצר אינו יודע כלל על הצפורים המקננים בחצירו, וכגון שלא נעשה הקן מזומן, משום שהיא חצר שאינה משתמרת ואינה קונה שלא לדעת הבעלים, דבכהאי גונא מותר לרואה לקיים את המצוה קודם שיזכה בה בעה"ב, דכל זמן שלא ידע מזה בעה"ב ולא נתכוין לקיים את המצוה שבה לרשותו, אין זה בגדר עני המהפך בחררה, ומותר לכל אחד לזכות במצוה.

אפשרויות לשליחת פתרונות:
יש לנסח את הפתרונות עד יום שמישי (בתשובה הוי"ג עד יום ד' חובה לצייין את כל הפרטים כדי להשתתף בהחלטה) א. במייל: 7665190@gmail.com ב. בפקס: 08-9941870 ג. בקו "אור השבת" במספר טלפון: 08-9941870-47-30 שבת, 2

אור התורה

חידה: לאיזה תנא היו בני תאומים? (החידה נשאלה בשבוע שעבר ונכתבה השבוע כדי לתת הזדמנות נוספת להשבת תשובות לחידה, למי שלא הספיק מהשבוע האחרון)

פרס החודש: שובר לרכישת מל"ב בית"ב "סופר הום" * תו רכישה מסובך ברשתות "דמי לוי" ההגילה הקרובה: בתחילת זמן "חודש" - מרדשוון

תודה לך אבא!!
המכתב הבא התקבל במערכת העלון: "לכבוד המערכת הנכבדת 'אור השבת' שמפיצה ומרבה את כבוד השם בעולם, ה' עליהם יחיו. ברצוננו להודות מעל כמה מוכבדת זאת לאבא שבשמיים על כל הניסים שהצילו אותי ואת בני ממוות וודאי על ידי רוקטה שפוגעה פגיעה ישירה בביתנו שבבאר שבע, וברוך השם בניסי ניסים הצלחנו להתמנן מפני הרקטה וחצי מהבית נמחק כליל, שוב פעם תודה לך אבא שבשמיים, תודה" (מצורף למכתב את הסיפור שקרה איתנו, נשמח מאוד אם תפרסמו אותו), וכך מסתיים המכתב, "בתודה וברכיה, משפחת ל- באר שבע".

העלון להצלחת מר תומר סגרון ורעייתו תח"י ניתן להצטרף לרשימת התפוצה במייל. שלחו מילת "הצטרפות" ל- keremyosef@okmail.co.il לתגובות תרומות הארות והערות: 052-7148454 ניתן לשלוח גם בפקס: 08-9941870

אספורה

סיפור לפנח

ללכת בדרך הנכונה

מִן הָאֲבִיר יַעֲקֹב זִיע"א כּוֹתֵב בְּאֶחָד מִסִּפְרָיו שֶׁבְּתַפִּילַת שַׁחֲרִית צָרִיךְ לְהִקְפִּיד לומר 'אנא בכח' ומי שקורא מתחילה ועד סוף הקורבנות אשריו ואשרי חלקו, כיוון ש'אנא בכח' היא עוטפת את כל התפילות של אותו היום, ובפרט תפילת שחרית, ומעלה הכל ללמעלה. והמילים הקדושות שיש באותה תפילה זה דבר נשגב ואדיר, למה? כיוון ש'אנא בכח' זה בעצם המסעות של החיים שלנו, ואנו צריכים תמיד להמשיך בזה וזה יוביל אותנו למסעות טובים.

וכמו שאמרנו, שכל מקום שאדם מגיע הוא צריך לדעת שיש לו שליחות מה' יתברך. ואין דבר כזה שאתה מגיע בטעות לאיזה מקום. וצריך לחדד את זה תמיד שאין טעות אצל בורא עולם. ואין גם מקרה שזה אותיות "רק-מה", שכל מסודר ומכוון.

פעם סידנא בבא סאלי זיע"א קרא ליהודי במרוקו ושאל אותו במה הוא עובד, וענה לו שעובד בממשלה של מרוקו. וסיפר לבבא סאלי ששולחים אותו למקומות שלא דרכה בהם רגל אדם מעולם. אמר לו הבבא סאלי תדע לך שכל מקום שאתה מגיע אתה צריך לעשות תיקונים. אמר לו איך אני יעשה תיקונים, בקושי אני יודע לקרוא ולהתפלל. אמר לו הבבא סאלי שהתיקון הוא שתדאג שיהיה לך בסל דבר מאכל או שתיה ושאתה מגיע למקום ואתה חושב שהוא לא שגרתי תעצור ותוציא את מה שהבאת ויתברך בכוונה, אתה לא יודע איזה נשמות נמצאות שם.

לפעמים אנו נוסעים בכבישים ובפרט בכבישים לצפון ואנו רואים אנשים שעוצרים בצד ומתפללים מנחה, בוודאי שעדיף להתפלל בבית הכנסת, אבל זה משמח כן לראות איך אנשים עוצרים ומתפללים בצידי הכביש, וכמה פעמים אנשים לא בני תורה קבלו על עצמם להתפלל שלוש תפילות בזכות אותה תפילה בצידי הכביש. וזה וודאי תיקון.

כל אדם יש לו תפקיד בעולם בכל אתר ואתר. אתה יהודי ואתה תעשה מעשים טובים, בין בדברים שנראים ובין בדברים שלא נראים וזה עוזר ומסייע.

הקב"ה יזכה אותנו שנזכה בראש ובראשונה לשמור את פינו ולא נכשל לא בדיבור אסור ולא במילים לא טובות והמילים שלנו יהיו מדודות, והקב"ה יזכה אותנו להשמר מסכנות דרכים (שזה דבר מאוד פרוץ ושאדם יוצא מהבית גם צריך להתפלל שיחזור בריא ושלם). אמן ואמן!

סיפור מרטיט

הרב חיים אלבז שליט"א

A | ללכת עם ה' יתברך יד ביד

וכמו שאמרתי, כך עשה. הווארט היה אצלי בבית, אשתי והשכנים הכינו עוגות וארגנו את הכל. וכמוכן, כמנהג העולם קודם הווארט צריך לסדר את הכספים. אני יושב עם האבא, ואומר לו: "שבת חתן לא צריך, נעשה עליה לתורה עם כמה תבשילים וזהו, אבל חתונה חייבים", ואמרת לי ששני יסדר זאת וכל צד יביא ארבעים אלף. הוא

הסכים, וברוך השם סגרו את הווארט והייתה שמחה גדולה מאוד, בכל אופן לא פשוט... ועכשיו- אני צריך ארבעים אלף שקל, ואין לי שקל... מה עושים? שכחתי מזה. והגעתי ליום לפני החתונה, שצריך לארגן מעטפות לצלם לזמר ולאולם ולכל העוסקים במלאכה, ושוב אין לי שקל... אני קם בבוקר כהרגלי ומתפלל, וכל יום אחרי התפילה אני מסיים עמוד גמרא, כדי לחטוף משהו על הבוקר. ובאותו היום למדתי את מסכת יומא דף לה, ע"א. ששם מסופר על שערי ניקנור, ושם עלה לי המחשבה שלכאורה למה הוא זרק את הדלת הראשונה, זה לא הפריע לו כמו הדלת השנייה? ואז עלה לי בראש שכנראה אם תעשה

את ההתחלה, בורא עולם ישלח לך כבר את השאר.

עצרתי וחשבתי, הרי שבורא עולם לא משאיר אף פעם כך יהודי, ובורא עולם לא סתם ישאיר אותי כך, ולקחתי את המסר הזה אלי ללב.

אני עולה לבית והבנתי את המסר. אני מסתכל ורואה בתוך התיבת דואר מעטפה, אני מוציא את המעטפה, ורואה מעטפה שמינה במיוחד... אני פותח ומוצא שם הרבה שטרות של מאה שקלים. מוציא מבתוך פתק, שכתוב בו על כך, שחורף שלם הייתי עוסק בגמילה להתמכרות בהימורים, והייתי הולך ומוסר להם כל שבוע שיעור חינוך ללא כסף, ושלחו לי מהמרכז גמילה משהו קטן בשבילי, וזה היה ארבעת האלפים שקל הללו...

ירדתי לבית הכנסת ואמרתי לבורא עולם אני צריך ארבעים אלף שקל, וכעת אני שם פה ארבעת אלפים שקל ולמרות שקשה לי, אבל פתחתי את השער הראשון של בורא עולם. סגרתי את המעטפה והנחתי אותה בבית ומשם הלכתי לרכבת לכיוון חיפה למסור שיחה בסמינר 'תהילה'.

אני יושב ברכבת, ואני אומר לעצמי: "בורא עולם לא אכפת לי שום דבר אני רק סומך עליך". והנה הטלפון מצלצל, "שלום הרב זאיד, מדבר קרוב המשפחה שלך מבית שמש, החברות שלי אמריקאי ויש לו קרוב משפחה | <ההמשך המרתק והמסעיר בעמ' הבא>

"הדבר שהקב"ה רוצה להראות לנו תמיד", פותח מגיד המשרים רבי חיים זאיד שליט"א את שיחתו, "זה להאמין בו באהבה שלימה ולא בכח! וכיצד הוא עושה זאת? על ידי שמראה לנו את אהבה בזכות הניסים והישועות שהוא עושה לנו וגורם לנו להאמין בו בשלימות ובכל לב".

ומכאן ממשיך הרב זאיד שליט"א, לסיפור מדהים ומרטיט, שווה לקרוא כל מילה פסיק ורווח...

בעלי לב רגיש, לא לקרוא את הסיפור, ראו הוזהרתם!...

את הסיפור הבא אני רוצה לספר לכם, ותעבירו את הסיפור הזה בכל מקום שתוכלו, לזכות את עם ישראל הקדוש. ממש סיפור נפלא ומדהים:

צלצלה אלי יתומה בחיי אביה ואמה. איך יכול להיות? אבא שלה, נגזר עליו שלושים ושש שנים כלא ואסור לה גם להיות בקשר איתו, ואמא שלה בעקבות זה קבלה מחלת נפש, ונכנסה לבית חולים של חולי נפש. ואותה בחורה גרה בפנימייה באחד מהסמינרים, ובחגים היא מסתובבת אצל אנשים.

וכאן הייתה בעיה. אותה אחת

הייתה צריכה להתחיל שידוכים, ואני לא מאמין שיש כאן אחד מהיושבים שירצה ללכת על השידוך הזה, שהמשפחה ממש מפורקת לגמרי, שהרי אתה צריך לשלם את הכל. ובסייעתא דשמיא, הסגנית של הסמינר מצאה איזה בחור שלא חסר לו כלום, אבא ואמא יקרים, והצליחה לשכנע את הבחור שיפגש עימה, הבחור ידע שהאבא יתנגד, בכל זאת הלכו לשאול שאלת גדול.

אותו גדול אמר לנסות לעשות פגישה אחת, ושנפגשו אמר הבן שזאת היא האישה שרוצה, אישה עם כל המידות צנועה ובדיוק מה שחיפש. האבא אמר לו, "אתה יכול לרצות עשר פעמים אבל שקל אחד אתה לא תראה ממני, וגם אתה וגם היא תהיו יתומים בחיי אביהם ואמותיהם". והבחור לא יכל לעמוד נגד זה, תכל'ס, מה עושים?

הם הולכים לאחד מגדולי ישראל ואמר לחפש אחד הרבנים שהאבא מכיר. עשו בדיקה וגילו שהאבא לא מכיר שום רב חוץ מרב אחד שהוא אוהב לשמוע את ההרצאות שלו והוא... הרב זאיד. והנה מצלצלים אלי ואומרים לי שאני חייב לטפל בעניין הזה, וספרו לי את כל הסיפור, בקשתי את המספר של האבא של וצלצלתי אליו. אמרתי לו שמה הוא האבא של הכלה. הוא השתומם מעט, ומיד אמרתי לו, "אתה הולך להפסיד כזאת כלה היא יראת ה', בא ונעשה אצלי בבית את הווארט ונסגור את הכספים".

אני עולה לבית והבנתי את המסר. אני מסתכל ורואה בתוך התיבת דואר מעטפה, אני מוציא את המעטפה, ורואה מעטפה שמינה במיוחד...

אספרה

סיפור לפתח

באפ שרותיכם לזכות את הרבים ללא כל מאמץ! אם אירע אתכם או מכיריכם סיפור מחזק שלחו אלינו בית 'אור השבת' רח' חזני 4, 1133 מתיבת ולציון עבור 'אור השבת' או במקסט: 08-9941870

אמרי קודש בראי הפרשה

"וירא אליו באלוני ממרא והוא יושב פתח האהל כזוהם היום" (בראשית יח, א)

הנה רבותינו אמרו "וירא אליו..." - לבקר את החולה שהיה יום שלישי למילתו ובא הקב"ה ושאל בשלמו [עיין מסכת בבא מציעא גף פז].

הנה כשמתבוננים במעשי החסד הנשגבים של אברהם אבינו ע"ה, עומדים משתוממים עד היכן, במצב כזה של חולי ובגיל כה מופלג - "ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר עורלתו" (לעיל פרק יז, כד). ובכל אופן רץ לקראת האורחים וכו'.

נאמר בחומש דברים (פרק י, טו) "רק באבותיך חשק ה' ויבחר בהם", מבואר שכל מה שהקב"ה בחר בנו אין זה בזכות עצמנו אלא בשביל שחשק באבותינו.

ועיין בספר "זהב משבא" (פרשת לך לך) שכתב הדברים הג"ל, והוסיף, ובאמת זאת עלינו לדעת כי כל סגולות ומעלות שיש לעם ישראל הכל בא מאבות ואמהות.

וכמו שביאר הגר"ח מוולוז'ין בספרו "רוח חיים" על פרקי אבות (פ"ה, מג) במשנה דעשרה דורות מנח ועד אברהם מנין הכח האדיר של מסירות נפש עבור האמונה שאנו מוצאים בבני עמנו לרבבותיהם בכל הזמנים והמקומות ואפילו בפשוטי העם, הוי אומר אומר מכח ניסיון העקידה של אברהם, שעל ידי מסירות נפשו של אע"ה לעקידת בנו יחידו נכנסה הסגולה הזו למעלת כל עם ישראל בניו, ומזה הוא כח המסירות נפש. [וכו' עיי"ש עה].

רואים מכל זה שכל מעלה שיש לנו אינה מעצמנו רק מאבותינו, ולא שייך שתהיה בנו איזו מעלה אם לא הייתה באבותינו.

ועפ"י הדברים הללו יש לבאר מאמר רבותינו ז"ל (תנא דבי אליהו רבה פרק כה) שחיה אדם לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי שלכאורה הדבר תמוה, מה שייכותינו לאבותינו, וכי מעשינו קטני קטנים יגיעו למעשי אבותינו?!

אלא, שמאחר וכל מעלה שנשיג, מכח אבותינו היא באה, חובתנו לשאוף אליה, כי יכול נוכל בס"ד בהשתדלות מועטת להגיע למעלתם.

ובמשנה בבא מציעא בתחילת פרק השוכר את הפועלים (דף פג ע"א) מובא המעשה ברבי מתיא שאמר לבנו ששכר פועלים לך והתנה עמהם לפני שיתחילו את העבודה, על מנת שאין להם עלי אלא פת וקטנית, שאם לא כן, אפילו אתה עושה להם כסעודת שלמה המלך בשעתו לא יצאת יד"ח, ולמה? - לפי שהם בני אברהם יצחק ויעקב.

מופלא! איך צריך להיות המבט על יהודי? שאפילו פועלים פשוטים הרי הם "נסיכי האבות"!

ומבט זה מחייב גם בדיני ממונות [כנ"ל] אשרינו שזהו חלקנו.

אבל יחד עם זאת כמה רבה היא חובתנו להתרומם לגובהם של האבות הקדושים "מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי, אברהם יצחק ויעקב" יזכנו יוצרנו, ללכת בדרכי אבותינו, ועל ידי כך יחיש לגאולתנו, ויבנה בית תפארתנו במהרה בימינו אמן ואמן.

שבת שלום ומבורך

ניתן לשלוח אלינו תגובות ארוכות הערות חומרים וסיפורים גם למייל: or7148454@gmail.com

מצמרר ומחזק! פרק חיים 3/65

לננת עם ה' יתברך יד ביד | B

מלוס אנג'לס, ואמר שיש לו היום (רביעי) בר מצווה לבן שלו, ורוצה זכויות ולכן שלח אותנו כדי לחפש אירוע של יתום או יתומה בארץ ישראל שמתקיים באותו יום. אבל לי, זה לא היה טוב כי החתונה מחר, יום חמישי, ולא היום...

אמרתי לו, "תשמע אתה התקשרת בזמן ועזוב את הסיפורים של אותו יום או למחרת, תנסה לספר לו את הסיפור שאספר לך ותראה שאם ילך". אני מספר לו, ומיד אחר כך הוא מטלפן לאמריקאי. הוא אומר לו, שבלי סיפורים הוא לא מוכן לתת כסף אם האירוע לא אותו יום. חשבתי לעצמי, שאם אני רוצה לעשות אירוע באותו יום אז נעשה חמישי לפני השקיעה... ושוב פעם, חזרו לתורם אבל הוא לא רוצה...

אמרתי, אני לא מוותר. אם בורא עולם צלצל עכשיו סימן שזה הוא זה פתחו של אולם. ואז עלה לי רעיון בראש וניסתי פעם אחרונה. אמרתי לקרוב משפחתי שאני צריך שלושים ושש אלף שקל ושלא יספר את זה לתורם, ושיאמר לו ששאלתי כמה הוא שלח כסף לארץ ישראל, ואם הוא שלח בדיוק אז זה סימן משמיים ולא משנה מתי האירוע. אבל אם יש שקל יותר או שקל פחות יותר אני לא מתקשר ופה נגמר העניין.

הוא שוב מצלצל, וסיפר לו את הרעיון שאמרתי. ושאל אותו כמה הוא מוכן לתת, ואז הוא אומר לו, ששלח עם קרוב משפחה שלו לחיפה, (דרך אגב, וגם אני נסעתי לחיפה... מפה מתחיל פתחו של אולם... תקראו טוב...) 10,000 דולר, ואותו קרוב אמר לו שזה יוצא מספר לא עגול, וזה סיפור לפרוט את הדולר, מה נעשה. אומר לו התורם אם זה כך תעגל את זה לשלושים ושש אלף שקל. קרובי אמר לו שזה הסכום שבדיוק אמרתי לו בטלפון, וכבר באותו היום שלח אותי לנווה שאנן בחיפה, לקחת את הכסף.

אני באותו רגע יצאתי מדעתי, שראיתי את בורא עולם ביד, שבדיוק שאני בדרך לחיפה לשם הקב"ה שולח את הכסף, ואז צעקתי ברכבת "ש-ב-ו-ר-א-ל-ע-ו-ל-ם-ל-ו-ם".

יושבת לידי אישה צפונית ואומרת לי, "תשתוק, לא צועקים פה", אמרתי לה, "כמה כסף יש לך בצרנק? ארבע מאות שקל? לי בורא עולם שלח שלושים ושש אלף שקל". וספרתי לה את כל הסיפור. היא התחילה להתרגש והעיניים שלה ממש היו דומעות, וכשהיא שומעת את כל הסיפור, היא אומרת לי, "כבודו אבל זה לא יפה מה שאתם עושים, למה אתם לא עושים לה שבת חתן?", אמרתי לה מה זאת אומרת למה לא עושים שבת חתן?

"כי את לא תורמת". היא שתקה, הלכה לצד ועשתה שתי טלפונים. אחד לקרוב שלה מנתיבות שיש לו ישיבת הסדר שנקרא 'בית דביר' בנתיבות, וסגרה איתו חמישים חדרים ומבנה על חשבונה ומכספה הפרטי. והתקשרה בנוסף לקייטרינג 'האצולה' באשדוד, והזמינה מאה מנות... והכל על חשבונה. פשוט סייעתא דשמיא היא סוגרת לי את כל השבת חתן בשלימות.

אני מגיע לחיפה מדבר בסמינר 'תהילה', ומשם אני צריך להגיע לנווה שאנן להביא את הכסף, אני עומד בחוץ ורואה יהודי שעומד שם בקשתי ממנו טרמפ לנווה שאנן, הוא לוקח אותי וסיפרתי לו את כל הסיפור בדרך, ושהוא שומע את כל הסיפור, ואומר לי מה אתה מקשקש לי קשקושים רכבת לא רכבת... אמרתי לו "אתה לא מאמין? לך ותעלה אתה למשפחה כך וכך בקומה שניה ותביא את הכסף".

הוא עולה למשפחה בבניין שבחיפה וראה את כל הסיפור על היד ואת הסכום, ושהוא יורד למטה הוא אומר לי "אני יהודי מאמין אבל לא עד כדי כך", אמרתי לו, "המתחיל במצווה אומרים לו גמור בא קח אותי לירושלים"... ולקח אותי בשמחה. הוא נוסע לירושלים בדרך הוא מוציע לי לשתות ולאכול הוא עצר בצד וקנה לי... למה לא. בורא עולם גם מפנק בגשמיות ממשית... ושהגעתי לירושלים הוא אומר לי הרב אני רוצה להשתתף במצווה, והביא לי כמה שטרות ביד ושמתי בכיס. אחרי שהלך הוצאתי מהכיס והתחלתי לספור את הכסף היה שם שמונה מאות ארבעים שקל.

ביום החתונה, כל המעטפות היו מוכנות לחתונה וגם לשבת חתן. מגיע אלי הרב מלצרים "הרב זאיד, אתה אבא של הכלה". אמרתי לו, "כן, בערך". "אני מתנצל אבל פתחו כאן שולחן נוסף לחברים, וכיוון שהכסף לא שייך אלי, כל צד יצטרך להוסיף שמונה מאות ארבעים שקל". הוצאתי שמונה מאות ארבעים שקל והבאתי לו.

האם יש סיפור גדול מזה המראה את יד ההשגחה בכל פסיק ופסיק בסיפור? אין דברים כאלה! בורא עולם אומר לך, 'פתחו לי פתח של מחט ואני אפתח לכם פתחו של אולם'!!

ידידי ואהובי, קוראים יקרים! ראיתי מה זה השגחה פרטית על כף היד... החל מארבעת אלפים שקל ועד לשמונה מאות ארבעים שקל, זה האהבה לבורא עולם... תנסו ותרוויחו.

אומר לו התורם
אם זה כך
תעגל את זה
לשלושים ושש אלף שקל.
קרובי אמר לו
שזה הסכום
שבדיוק
אמרתי לו
בטלפון

"ארבעה דברים צדיקים היזוק" (ברכות)
והיזוק בהם האדם בכל כוחו (רש"י)

היזוק

סיפורים מתפקים

מדור תמיהות וקושיות

אשכול יוסף

הגאון רבי יוסף חי סימן טוב שליט"א

"ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימחר לעשות אותו"

(י"ח)

למה אברהם אבינו לא האכיל את המלאכים דגים?

שוב א

בדגים אין שום מצווה בעשייה

בספר קדושת לוי מתרץ שאף על פי שבכל סעודה חשובה מביאים דגים, מכל מקום אברהם אבינו לא הקפיד להביא דגים אלא בשר דווקא, לפי שבבשר יש כמה מצוות, שחיטה מליחה וניקור, אבל בדגים אין שום מצווה.

שוב ב

לא היו צדיקים שיתגלגלו בהם

העולם מתרצים שמעלת הדגים לפי שהצדיקים מתגלגלין בהן, כמ"ש הרמ"ע מפאנו (כנפי יונה ח"ב ס' ק"ד) וממילא בזמנו של אברהם אבינו שעדיין לא נתגלגלו הצדיקים בדגים לא הקפידו לאוכלן, שהרי חנוך ומתושלח צדיקים גמורים היו, וממילא לא היו נשמות שנתגלגלו בדגים.

שוב ג

אברהם אבינו היה ליד אלוני ממרא ששם לא היה מצוי נהר או נהל

האדמו"ר מגור זצ"ל בעל הפני מנחם מבאר שכיון שאברהם אבינו היה אז באלוני ממרא, ליד חברון, ושם אין ים או נהר, לכך לא היה מצוי לפניו דגים.

שוב ד

כדי לא לעורר קנאה ותחרות

בספר חשבי מחשבות (עמ' קל"ג) מתרץ שדגים מסוגל לעורר את האדם ללימוד התורה וזכירתה, ורמז לדבר מ"ש בגמ' (ע"ז ג) "ותעשה האדם כדגי הים" מה דגים שבים כיון שעולין ליבשה מיד מתים, אף בנ"א כיון שפורשין מן התורה מיד מתים, וכיון שהמלאכים היו מעותדים לקטר על תנינת התורה לישראל על כן מן השמים זימנו שלא יביא לפניהם דגים שהוא לזכירת לימוד התורה שלא לעורר עוד קנאה ותחרות מצידם.

שוב ה

דגים גדולה מעלתן מבשר ולא כל אחד ראוי לאוכלן

ע"ל דהנה אדם שפחות בדרגה שייך בו איסור אכילת דבר שבמעלה, כדא"ל בפסחים (מט:): רבי אומר, עם הארץ אסור לאכול בשר, שנא' (ויקרא י"א) "זאת תורת הבהמה והעוף", כל העוסק בתורה מותר לאכול בשר בהמה ועוף, וכל שאינו עוסק בתורה אסור לאכול בשר בהמה ועוף, מיהו לבני נח מותר כמבואר במהרש"א. ויתכן שהטעם בזה לא משום שעם הארץ אינו בקיא בשחיטה ניקור ומליחה כמ"ש המפרשים, אלא אדרבה משום שיש בבשר מצוות אלו מתקדש הבשר, וממילא עם הארץ אינו ראוי לאוכלו. ולפי זה י"ל שגם דגים לא היה אברהם מאכיל כי גדולה מעלתן מבשר, לפי שלא השחיתו את דרכם בזמן דור המבול ולכן לא מתו, כדא"ל בחז"ל, ומפני שאברהם לא היה מכיר בטיב האורחים, לכך לא היה מאכילם דגים, ולפי"ז מובן טעם נוסף לאכילת דגים בסעודות שבת ומועדים.

בספר "רש"י חיינו ופירושו" מביא הרב רפאל הלפרין שליט"א מעשה מדהים: הורי רש"י גרו בעיר וורמייזא שבאשכנז. אמו של רש"י נהגה ללכת מדי יום להתפלל בבית-הכנסת, וכשהתרה המשיכה במנהגה. בדרכה היתה עוברת בסימטה צרה, שאין בה כמעט מקום מעבר. בעיר מגוריהם חי באותם הימים בישוף שונא ישראל. הבישוף החליט בלבו להתנכל לאמו של רש"י. ויהי היום, כשהלכה אמו של רש"י לבית הכנסת דרך הסימטה הצרה, הופיע לפתע הבישוף רכוב על סוס. הוא דהר לקראתה בסערה בסימטה הצרה, מתוך מזימה לדרוס את האשה ולרמוס אותה ואת הוולד אשר בקרבה. נבהלה האשה מאוד, כי כפסע היה בינה ובין המוות, והיא נלחצה אל קיר אחר הבתים. באותו רגע אירע נס: הקיר שמאחוריה נדחק פנימה, נתהווה בו שקע, ונתבצר לה ולכריסה מקום בקיר. בכך ניצלה היא ופרי בטנה - רש"י, ממוות. לאחר הנס הזה עזבו רבי יצחק ואשתו את העיר וורמייזא, מחשש שמא ילעזו עליה שהיא עוסקת במעשי כשפים, ועקרו לעיר טרווייש, שם נולד רש"י, רבן של ישראל.

סופת שלגים השתוללה בחוץ. כל מי שיכול נישאר בביתו החמים ונימנע מלצאת אל הקור ואל השלג. מרן הגאון רבי חיים סולוביצ'ק זצ"ל היה שקוע בלימוד מעמיק בחדר ביתו. הוא אימץ את ראשו בלימוד הסוגיה. לפתע, עלתה במחו קשיא שהטרידה אותו במשך שעה ארכה. הוא כלל לא חש ברוח החזקה, בשלג העוטה את העירה, אף לא שמע את הרעמים החזקים. רבי חיים הסתובב בחדר כשמצחו חרוש קמטים מרב מאמץ. הוא חשבן את הסוגיה מכל צדדיה, אך לצערו נשארה הקושיא בעינה. פסיעות נשמעו על השביל המוליך לביתו של רבי חיים. היה זה הגאון רבי יצחק זאב זצ"ל בנו של רבי חיים. הוא עמד לפתוח את הדלת, אך לפתע שמע את קולו של אביו המתעמק בסוגיה. רבי יצחק זאב אמר לעצמו: אם אנכנס לבית, אני עלול להסיח את דעתי ולהפריע לאבא מלמודו. טפס על הסולם ועלה על הגג כשהוא מכרבל בתוך מעילו הספוג במים. הוא התבונן דרך החלון באביו שהמשיך להסתובב בחדרו הלך ושוב, כשהוא מהרהר בקשיא...

לפתע אחרי כמה דקות ארכות, האירו פניו של רבי חיים. ברוך השם, הסוגיה הובנה, הענין התבהר פתאום חש שהבית החשיך. הרים את ראשו, ועיניו נפגשו בעיני רבי יצחק זאב העומד על הגג ומביט בחדר. הוא סימן לבנו לרדת ולהכנס לבית וקרא לבנו בהתרגשות עצומה "זה עתה התחדש לי חודש עצום" והתחיל להרצות לבנו את דברי הגמרא, כשהוא מרצה לפניו את הקשיא ומבארה על פי חדושו. רבי יצחק זאב התפלפל עם אביו, כשעדין הוא לבוש במעיל הספוג בגשם, רטוב עד לשד עצמותיו. אך הוא היה שקוע בחדושו ולא חש בדבר. כעבר מחצית השעה, כשסיים רבי חיים לומר את חדושו, הבחין כי הרצפה שסביבו מכסה במים שטפטפו מהמעיל על הרצפה. הוא אף הבחין בשניו הנוקשות של בנו, העומד רטב כלו. נבהל רבי חיים והאיץ בבנו למהר ולהחליף את בגדיו בבגדים יבשים, שכן עלול הוא להצטנן. רק עתה חש רבי יצחק זאב בקר העז, ומיד מהר לשמע למצוות אביו. הסתו מגיע, החורף בעקבותיו. רוחות קרות מנשבות, והכל מתכנסים אל הבית המוגן. ואנו, בואו נכנס אל התבה שבדורנו, אל בית המדרש, אל הישיבה, אל המבצר המוגן מפני רוחות סער, נתחמם בחמה של התורה הקדושה.

מי שחלילה עדיין לא יודע מה זה קפידה, ומה עונשה, שווה לו לקרוא את הסיפור המצמרר הבא: לביתו של הגאון ר' חיים קניבסקי, נכנסה בת הלומדת בכתה גבוהה באחד הסמינרים בבני ברק, וספרה על תופעה פלאית המתרחשת בכיתתה. למרות שמדבר בכתה גבוהה, אף אחת מן הבנות לא זכתה לבוא בבירת הארוסין עם בן גילה. היא בקשה לדעת מה דעת הגאון על כך, ומה הוא מיעץ לעשות.

הרב אמר, שאם אכן מדבר על כל הכיתה, הרי שזו היא 'חטאת הקהל', וצריך לחשב במה פשעה ובמה חטאה הכתה כלה. ושתי אפשרויות קימות לכך, או שפגעו במורה, או שפגעו באחת החברות. הבת העבירה את הדברים לחברותיה, ולאחר דיון הגיעו בכתה למסקנה שבמורה הן לא פגעו, אבל יתכן מאד שפגעו באחת מבנות הכיתה. היתה זו בת שנראת כאמללה, והגם שאף אחת מהחברות לא התכונה לפגע בה, ויתכן שגם הפגיעה היתה בדבר קל מאד, אולי לא האירו לה פנים, או העירו לה על כך שהיא אינה נראת טוב. אבל כך או כך היתה פגיעה בכבודה של הבת ההיא. שגרו בנות הכתה משלחת נכבדה אל הבת, ובקשו שתמחל להם. אבל הנערה הפתיעה את המשלחת, ואמרה בפה מלא שאינה מוחלת!! החברות הבינו שיש כאן עסק רציני, ועכשו הן כבר ידעו שעד שלא יפייסו את הנעלבת, תמשיך ה'תקיעה' בשדוכיהן. הן שקלו את צעדיהן מחדש, והחליטו שכל הכתה כלה צריכה לעלות לביתה של הנפגעת, ולבקש שוב ושוב את סליחתה. וכך עשו, אבל לא הסתפקו בכך, אלא נקטו בצעד נוסף, כדי לפייסה. כשנכנסו כל הבנות לביתה, הן הבטיחו לה שהן עצמן, תשתדלנה בכל מאודן לדאג לשדוך טוב עבורה. ואם לא די בכך, הרי שאביה של אחת הבנות הבטיח לשאת בעל הכספי של דמי השדכנות בסך 1,000 דולר. משראתה הבת הנפגעת שכונתן של החברות היא רצינית, והן באמת חוזרות בתשובה, ומעוניינות לשפר את דרכן, נענתה ומחלה להן בלב שלם. שבועים לאחר מכן, מצאו 4 מבנות הכיתה את זיוגן!

לא לפים מזמיני הספר 'אור השבת'!
שימו לב: בקרוב יפורסמו נקודות רכישה בכל רחבי הארץ!

ניתן להשיג את הספר "אשכול יוסף" בפלאפון - 054-8460007